

Leto IV.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

NA MEJAH

Štev. 10.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

Jesenice, 15. maja 1939

Prvi slovenski delavski tabor

Zveza združenih delavcev, slovenska delavska stanovska organizacija, pripravlja za 4. junij letos svoj prvi stanovski delavski tabor. Organizacija, ki po svojih idejnih temeljih črpa svojo moč iz narodnih tradicij in iz krščanskega pojmovanja življenja je pred tremi leti v slovenskih delavskih pokretil prelomila z njihovimi starimi okostenelimi in protinarodnimi metodami in z njihovim kvarnim duhom ter je kot mlado revolucionarno gibanje prešla proti njim v napad.

Mlada ZZD je bila na početku mnogim v posmeh in v prezir, toda njena brezprimerna vera in zaupanje v pravilnost novega organizacijskega gibanja ter v nujno zmago istega je pokretašem dajala tistega izrazitega borbenega ognja, ki se ni strašil nobenih zaprek in nobenih še tako velikih težav.

Maloštevilni pokretaši, pionirji gibanja so se živo zavedali, da so dolžni svoji vesti, delavskemu stanu in slovenskemu narodu, da zagrabijo za začetno delo z vsemi svojimi močmi in ga vodijo do končne zmage. Delali so, rastle so številčno in moralno, rastle je pokret in zmagovalna je nova, edino pravilna smer v našem narodno delavskem gibanju. Proti združenim silam socialistov vseh barv, v katerih so odločilno vlogo igrali desni in levi marksisti, je prodirala iz kraja v kraj in končno postala najbolj upoštevana in najvplivnejša organizacija delavstva v Sloveniji, sprejela v svoje roke vse delavske socialne institucije in uvedla vanje novega duha in nov tempo.

Danes so tako sile njenih nasprotnikov močno razmajane, marsikje v popolnem razsulu. Slovensko delavstvo, ki po svojem narodnem in verskem duhu za te stare laži — delavske pokrete in organizacije ni maralo in jih je instinktivno odklanjalo, počasi sprevideva, da je njegova edina rešitev v stanovsko in narodno zavedni ZZD ter se je oklepa vedno z večjim zaupanjem. Zveza združenih delavcev je namreč tekom kratkega razdobja svojega obstoja kljub vsem klevetam in napadom nasprotnikov

s svojim realno borbenim in umerjenim udejstvovanjem izpričala, da je v resnici edino prava zastopnica slovenskega delavskega stanu. Njeni uspehi, njeno delo in njena rast to zadostno potrjujejo.

Ta mlada organizacija po treh letih svojega obstoja v srcu Slovenije pripravlja svoj prvi slovenski delavski tabor, s katerim hoče poudariti, da je prišel čas, ko bo tudi iz delavskih vrst dokončno izginil Bogu in narodu sovražen duh in razdiralne sile, ki so delavce same z raznimi varljivimi gesli cepile na korist številnih demagogov v nešteto frakcij. Prišel je čas, da slovensko delavstvo strnjeno v enotno skupnost vzajemno z vsem narodom pod skupnim preizkušnim vodstvom stopa v strnjenih vrstah k svoji končni zmagi.

Prvi slovenski delavski tabor pomeni tako ločilnico v razdobju borbenega pokreta ZZD, po kateri ta pokret prehaja iz tisoč podrobnih ukrepov in prizadevanj k zajetju celotnega slovenskega delavskega stanu, v katerem bodo zginitili prazni prepiri in se bodo za iste cilje združile vse sile. Prvi slovenski delavski tabor je tako ofenziva poštenega slovenskega delavstva proti vsem tistim smerem in njihovim voditeljem, ki bi hoteli še nadalje rušiti narod in razcepljati stan.

Jesenice so na početkih tega pokreta pa tudi na njegovem nevzdržnem pohodu, hvala Bogu, zelo močno soudeležene po predstavnikih njegovega gibanja, so pa po svojem obeležju tudi nad vse močno zainteresirane, da pokret v resnici in čim prej zmaga. Jesenice morejo in bodo zato tudi vse storile, da bo prvi slovenski delavski tabor, v kolikor je to od katoliških Jesenic odvisno, 100% dosegel svoj namen. Dolžnost vsega zavednega slovenskega delavstva pa tudi vseh njegovih prijateljev je, da taborske priprave podpirajo z močno propagando, z intenzivnim sodelovanjem in s polnoštevilno udeležbo. Naše geslo je: 4. junija so Jesenice prazne, da bo Ljubljana tembolj živa!

Naš nadpastir med nami

V dneh 20. in 21. maja tega leta se mudil med jeseniškimi verniki naš nadpastir dr. Gregorij Rožman. Po svoji službeni dolžnosti in po osebnem prizadevanju obišče jeseniško župnijo, da se od bliže seznanil z našimi razmerami ter nam prinese iz bogate zakladnice sv. Cerkve nadpastirsko hrano za naše duhovno življenje. Tistim, ki še niso prejeli zakramenta sv. birme, podeli ob tej priliki ta sv. zakrament, s katerim jih sprejme v vrste borcev za sv. vero. Te zaznamuje z znamenjem sv. križa in potrjuje s krizmo zveličanja. Vsakega udari rahlo na lice, da jih opozori, naj postanejo Jezusovi borci, naj nosi-

jo svetlo orožje vere in naj se ne uklonijo nobenemu sovražniku.

Pri sv. birmi pokriža škof birmanca na čelo. Kolikokrat nas je v otroški dobi pokrižala naša mamica in povedala, da smo Jezusovi. Pri sv. birmi nas zaznamuje škof sam. V božjem imenu nam prekriža čelo in govori: »Zaznamujem te z znamenjem sv. križa«. Tega znamenja nam nihče ne more zbrisati. Ostanem nam za vedno. Zato pa tudi prejmemo zakrament sv. birme samo enkrat. Z Jezusovim znamenjem gremo po sv. birmi v življenje. Tega znamenja nam ne more nihče ne vzeti in tudi ne prekriži s kakim

Z Jesenic

Zdrava hrana. Na drugem mestu poročamo o obisku našega voditelja dr. A. Korošca na Jesenicah. Ob tej priliki so imeli Jeseničani možnost slišati iz prvega vira vsa pojasnila o sedanjemu notranje in zunanje političnem položaju. Tako imajo naši ljudje priliko, da se hranijo za svoje politično življenje z zdravo in nepokvarjeno hrano. Pokvarjeno, neužitno ter škodljivo pa moramo imenovati tisto čudovito godlo, od katere živijo nekateri naši nasprotniki. To je lažihrana, ki pa ne samo da nič ne izda, ampak še škoduje. Zato ponovno svarimo naše ljudi pred bedastimi novicami političnih zgubljenec. Pustimo jih, naj se kar sami hranijo s takim kruhom. Rečemo le toliko, da od take slabe hrane ni mogoče dolgo živeti. Ob slabi hrani vsako živo bitje shira in končno umre.

Poslanec dr. A. Smajd je vsak ponedeljek na razpolago strankam v Krekovem domu na Jesenicah. Navadno prihaja ob 10 dopoldne.

Tujski promet. V nedeljo 7. maja je imel sejo tujskoprometni občinski odbor. Med drugim se je določil izdatek za skupno reklamo (Jesenice in Sv. Križ). Pohvalno je treba omeniti skrb jezeške občine za občinske ceste in pota. Zelo je napredovalo delo na cesti pod Mireo. Obiskovalci Črnega vrha in vikindskih koč pri Sv. Križu so posebno hvaležni za ureditev poti k tem kočam. Tudi v Plavškem rovtu je treba omeniti končane vodovodne naprave in ureditev najbolj potrebnih občinskih potov. Izdelan je načrt za novo občinsko vozno cesto v Plavški rovt, ki bo sicer daljša, toda zelo položna. Končno bo še odstranjeno malo skladiščno poslopje na kolodvoru nasproti hotela Triglav. Tozadevni sklep železniške uprave je že sprejet in podiranje se bo v kratkem izvršilo. Tako bo cesta nekoliko razširjena in tudi lepotni čut ne bo več žaljen.

Hudournike skuša zatreči občinska uprava z novo kanalizacijo, ki se

že izvršuje. S kanalizacijo v okolici carinarnice bo morda uspelo preprečiti, da se ob neurju ne bo več zalival železniški podvoz.

Neolikano ravnanje. V nedeljo 7. maja so bili Jeseničani vse dopoldne moteni po ostrem streljanju kot iz vojaških pušk. Ker vemo, da naša vojska ne skrini nedeljskih dopoldnevov, ko je vsak pošten kristjan pri službi božji, je moral biti to nekdo drug. Najmanj, kar moramo k temu reči, je to, da je tako ravnanje znak neolikosti.

»**Pokojnik**« pisatelja Nušiča. Jeseniški Aero-klub pripravlja uprizoritev svojevrstnega Nušičevega »Pokojnika«, ki bo, kakor slišimo, igran na obeh jeseniških gledaliških odrih. Igralci so iz vrst najboljših jeseniških igralcev, kar obeta vsckakor dostojno izvedbo. Vsi igralci so člani Aero-kluba in razen režiserja tudi nameščenci KID. Novo je seveda to, da se bo Aero-klub, ki ima od dramatične precej različno delovno polje, spustil tudi na to področje. Gotovo pa je, da se tudi Aero-klub bori s finančnimi težavami, zakaj obratno bi bilo za naše razmere dokaj čudno.

Prejeli smo: Nečastna razvada. Majske pobožnosti so bile že od nekdanj ene izmed tistih cerkvenih opravil, katerih se je udeleževalo največje število vernikov, celo takih, ki ob drugih prilikah nimajo časa. Nedopustna pa je razvada, ki se je razpasla letos bolj kot kdaj koli, da pridejo fantje pred cerkev razpravljati o svojih zgolj fantovskih zadevah in te razprave so tako glasne, da jih more slišati vsakdo v cerkvi. Apeliramo na fantovsko čast, naj prenehajo motiti šmarnično pobožnost, drugače bomo prisiljeni poiskati si drugih sredstev. Prosimo tudi starše, da svoje otroke opozore, drugače jih bomo objavili z imeni. **Jeseničani.**

Bled

Blagoslovitev fresk v farni cerkvi, delo slikarja g. Pengova, se je vršila v nedeljo 7. maja dopoldne ob veliki udeležbi faranov. Slovesnost je počastil s svojim obiskom ban g. M. Natlačen, ki je tudi ob tej priliki izrekel nekaj svojih pomembnih misli z njemu lastno jasnostjo in pristransko. Blagoslovitvi so prisostvovali vsi blejski odličniki z županom dr. Benedikom, ki je v imenu občine pozdravil visoke goste in vse ostale udeležence. Po blagoslovit-

drugim znamenjem. Kamor gremo, vedno v znamenju sv. križa!

Če kje, potrebujemo na Jesenicah v borbah za sveto vero za lastno zveličanje izrednih darov sv. Duha. Na težkih terenih mora biti vsaka vojska še posebej dobro in težavam odgovarjajoče oborožena. Tak nevaren teren so gotovo naše Jesenice. Naj nam prinese obisk našega Nadpastirja vseh potrebnih milosti sv. Duha za to težko borbo, da bomo v vseh bitkah vztrajali

in zmagali. Škofov obisk naj nas znova opozori, da vera ni samo za cerkveno življenje med štirimi stenami naših cerkva, ampak da se mora versko življenje kristjana kazati v vsem javnem življenju: v uradih, v trgovinah, v delavnicah, v obratih — povsod naj vlada Kristus Kralj!

V tem duhu vernih sinov sv. Cerkve kličemo našemu nadpastirju:

Pozdravljen v naši sredini!

Visok obisk

Predsednik senata dr. Anton Korošec in ban dr. Marko Natlačen na Jesenicah

V ponedeljek dne 8. maja ob pol 2 popoldne se je pripeljal na Jesenice naš voditelj dr. Anton Korošec, ban dr. Marko Natlačen z gospo in dopisnik centralnega presbiroja g. Grubešič. V Krekovem domu so bili pri kosilu v družbi z gospodi svetnik Anton Kastelic, poslanec dr. Albin Šmajd, župan Tine Markež, banski svetnik Peter Arnež, šolski nadzornik I. Grad in kaplan J. Godina.

Po kosilu so g. predsednika in g. bana pozdravili v dvorani obednice predsedniki jeseniških organizacij in zastopniki tukajšnjih javnih ustanov. Visoki gosti so ostali v družbi zastopnikov jeseniškega javnega življenja poldrugo uro v domačem razgovoru. Gospod predsednik dr. Korošec je bil kar najbolje razpoložen. V živahnem tonu in mestoma z duhovitimi šalami je orisal naš notranji in tudi zunanje politični položaj. Rad je pojasnjeval najrazličnejša vprašanja, ki so mu jih stavljali. Jeseničani smo imeli tako priliko slišati iz prvega vira in nepo-

sredno, kako je s pogajanjem za sporazum, kakšni so izgledi in kakšne so težkoče. Nad vse zanimiva so bila tudi njegova pojasnila glede zunanje politike. Opozoril nas je na nekatere podrobnosti, iz katerih smo videli, kako modro vodi našo zunanjo politiko Nj. Vis. knez namestnik Pavle G. dr. Korošec kakor tudi g. ban dr. Natlačen sta se še posebej zanimala za razmere našega delavstva v tovarni. Zastopniki našega delavstva so odkritosrčno tolmačili položaj naših delavcev in kako se postopa z njimi pri redukcijah. Pokazali so tudi na potrebe in način, kako tem potrebam odpomoči. Ker bi bilo v interesu KID, da se utemeljene pritožbe delavstva upoštevajo, upamo, da bo KID to tudi storila.

Po razgovoru se je v imenu vseh zahvalil za obisk in poročilo župan g. Tine Markež. Poudaril je, da smo Jeseničani s tem obiskom počaščeni. Zagotovil je voditelja slovenskega naroda, da mu bodo Jeseničani tudi v bodoče ohranili zaupanje in zvestobo.

Naš jezik na meji

Tudi gorenjski kot se ni mogel izločiti iz tistega sklopa, iz katerega je dan za dnem vrelo mogoče in nemogoče besedičenje o »visoki« in »ljudski« politiki, ki že tedne in tedne vrtniči domišljijo razboritim glavam tistih plasti, ki so »informirani od prvega vira«. Ni čuda potem, da se na račun gostobesednosti in nepotrebne aktivnosti prenašajo take vesti med ljudi, ki jih s slastjo prebavljajo in vlačijo še bolj zmaličene na ušesa drugim in vse to zaradi gole časti, ki bi jo utegnili prejeti od največjih lahkovernikov za »svoja verodostojna poročila«. In kdo bi jim zameril, če je pa ta hiba opravičena v njihovem prepričanju, da delajo prav in dobro, kakor mislijo, da delajo prav in dobro tisti, od katerih so se dali »poučiti«.

S takim in podobnim načrtnim poročanjem so zastavili skoro vsi tisti, ki so smatrali za potrebno, da svojim zvestim pristašem tudi v dneh zunanje političnih logaritmov postrežejo z najčistejšimi zaključki. To pa iz bojazni, da bi jih kdo ne prehitel in tolmačil tako, da bi kakor koli trpela politična opredeljenost, zakaj le ta jim je tista osnova, iz katere se vse razvija, prihaja samo dobro in je vse dejansko obsojeno, kar ne najde potrdila v interesih njih zagovornikov. Tako in s takimi očmi naj bi slehernik gledal dogajanja v svoji okolici in v prostorih, ki bi kakor koli mogli nanjo vplivati. To je načelno stališče vseh onih, katerih se tiče ta ugotovitev in po teh stališčih so potem krojene vse vesti in vsa poročila, ki se na debelo trosijo med neodgovorne.

Pri vsem tem pa ti činitelji pozabljajo, da je ta živa slovenska beseda v vsakem primeru zvok narodnostnega življenja, ki ga prestrezajo občutljiva ušesa tujerodcev, za katere ne more-

mo nikdar reči, da so nam naklonjeni, še manj pa, da bi vsaj to, kar slišijo, hoteli pravilno razumeti in tolmačiti. Če govoriš z njimi slovenski, te kar ne morejo razumeti, če poveš to in ono, kar ti ni všeč pri podjetju; ako pa bo iz tvojih besed očito, da si nezadovoljen s čemer koli na svojem omejenem prostoru, bo razumel vsak naglas ter se čutil celo počaščenega po tvoji suženjski ponižnosti proti njegovim narodnostnim odlikam in uporništvu proti tvojim. Iz vsega tega moramo zaključiti le to, da s takimi neutemeljenimi poročili ne le škodujemo

PRVI SLOVENSKI DELAVSKI TABOR

Vabimo

slovenski delavski stan na skupno

MANIFESTACIJO

ki bo v Ljubljani, dne 4. junija 1939

z geslom:

Bož, stan, narod!

Proti razkrajanju marksističnih demagogov za enotno združeno delavstvo, za zmago, za nov družabni red, pravice in ljubezni.

Zveza združenih delavcev, gl. odbor, Ljubljana

svoji notranji politični stabilizaciji, ampak še v večji meri pomagamo različnim težnjam tujerodcev do otipljivega izraza, ki so za nas vse prej kot častni.

Ta našeta dejstva so prva, ki vsaj na videz jemljejo naši narodni zavesti vso moč, in to je za tiste, ki bi jo z nami vred najraje utopili v kaplji vode, dovolj, da svojih misli niti prikrivati nočejo. In potem se čudimo, če je v jeseniškem kotu toliko prostora, da se more svobodno razvijati nam sovražna ideologija in toliko šibkih mest na našem narodnem telesu, ki so, če že ne ranljiva, pa vsaj močno občutljiva. In če bi danes vprašali vse tiste, ki te hibe s svojim nespametnim ravnanjem povzročajo, ali ne vidijo kvarnih posledic svojega dela, bi nas na vrat na nos obsodili dejanj, ki kratijo njih osebno in politično svobodo. Če bi jih pozvali, naj svoje sposobnosti rajši zastavijo v nasprotno smer, v obrambo in krepitev slovenske narodnosti, bi iz vsakega žepa potegnili legitimacijo narodnih borcev in celo mučeničkov. Taki so njihovi žlahni talenti, ki jih posvečajo »narodni obrambi«, za katerimi se skrivajo pred smericami slovenskega političnega vodstva, da ja ne bi bilo treba žrtvovati osebnih interesov v skupni narodni prid.

To je eno, iz katerega se potem tem bohotneje razvija še druga, še večja hiba. In ta je jezikovno klečeplaztvo, ki slej ko prej nima svojega vira v sramežljivosti ali neznanju, ampak v občutku manjvrednosti, ki se vzbuja vzporedno z razvrednotenjem naše narodne politike. Vrednost pa ji izpodbijajo tisti, ki s svojimi

osebnimi političnimi ambicijami prihajajo v navzkrižje z absolutno narodovo voljo in njegovim zdravim hotenjem.

Zato se ni čuditi, če ob vsakem koraku v našem kotu naletiš na narodnjakarja, ki se muči z jezikom svojega enakovrednega ali nadrejenega tovariša, če sedi v kinu ali gledališču, da te potare vse križem tuje govoreča elita, za katere si gotov, da imajo v žepu slovensko legitimacijo ali mogoče še celo kako odlikovanje. To so dejstva, ki vsako besedičenje o narodni zavesti postavljajo na laž in to je tudi jasno potrdilo, zakaj ne moremo in ne smemo verjeti samo besedam, ki ostajajo samo besede in nič drugega.

Če zberemo vse te našete napore, ki se trošijo brez vrednosti in največkrat celo v našo škodo in bi jih žrtvovali v resnične narodno obrambne in narodno vzgojne namene, bi nam ne bilo treba požirati razna ponižanja ne v javnem in zasebnem življenju in ne pri raznih podjetjih, kjer nadrejeni s slastjo uživajo, če morejo s tujim jezikom bičati slovenskega človeka.

V to smer naj bi krenila ambicioznost — če jo lahko tako imenujemo — raznih propovednikov slovenstva in tem hibam naj bi se postavili po robu z vsemi svojimi številnimi pripadniki, da bomo verjeli ne samo besedam, ampak dejanjem, ki bodo šele opravičili njih politično opredeljenost. Dokler pa bo njih namen samo ta, da »s poročili iz prvega vira« vznemirjajo javnost in ubijajo zavest, toliko časa bo za nas njihovo delo strup, kateremu veljaj vsa naša narodna borba.

Slovenska zgodovina

Spoznavaj samega sebe! Ta izrek, ki se je v zlatih črkah blestel nad vrati grškega svetišča, posvečenega neznanemu bogu, ne velja le posamezniku, temveč prav tako narodu. Kako pa naj sebe spoznam? Menda nikjer laže in temeljiteje ne zagledam svojega obraza, kakor v svo-

jih dejanjih. Moja dejanja so del mene samega; v njih odseva vse moje bistvo z vsemi pomanjkljivostmi in popolnostmi.

Ker pa je narod duhovna celota, duhovni organizem, velja zanj prav isto. Narod naj sebe spoznava! Iz njegovih del ga mi spoznavajmo! Če smo iz naroda, smo dolžni, da proučujemo razmere, ki v njih živimo, in zlasti boje in stiske, v katerih je narod nekoč živel. To pa ni nič drugega kot proučevanje naše zgodovine.

»Zgodovina je učiteljica življenja,« tako so že stari modrovali. In res so iz zgodovine narodi črpali moč v trdih bojih za obstanek, izpodbujali, so se k vztrajnosti v nesrečah, v njej so našli modra navodila in zlate nauke za bodočnost.

Pa kdo še ni nikdar slišal očitka, da Slovenci nimamo svoje zgodovine?... Kdo ga še ni slišal — ko pa je ta očitek že tako star in ga imajo nasprotniki hitro pri rokah:

»Slovenci niste nikdar imeli svojih kraljev!«

»Nikdar niste zmogli samostojne države!«

»Slovenci niste nikogar nadvladali, pač pa ste suženjsko krivili svoj hrbet tujim, za vlado sposobnim narodom.«

»Nikogar niste v boju premagali; sploh nimate v vsej preteklosti nič velikih, junaških dejanj, po katerih se meri zgodovina. Torej vsa slovenska preteklost ne zasluži imena zgodovina!«

Takih in podobnih ugovorov nam natrosijo nasprotniki.

Res je — take zgodovine Slovenci nimamo.

Toda ali je zgodovina samo to, kar so narodi zgradili na zunaj? Morda le-to, od kdaj do kdaj se je vzdrazil z bajoneti ta ali oni nasilnik, ki mu ni bilo mar, če je kri tekla vse naokoli... Morda je zgodovina to, kako je kakšen »plemenit« narod gujavil podjarmljena ljudstva, kako mu rušil kulturo, ga ponižal do brezpravne raje,

vi se je izvršil ogled novih fresk. Cerkev je s to najnovejšo pridobitvijo notranjega okrasja postala ena najlepših v državi, kar je zlasti velike vrednosti za to najlepše slovensko letovišče, katerega tuji obiskovalci in ljubitelji se bodo lahko seznanili z našim visoko stoječim cerkvenim slikarstvom. Obenem z blagoslovitvijo fresk je bilo še blagoslovitev novega prosvetnega doma, s katerim je postavljena nova trdnjava katoliške prosvete v gorenjskem kotu. V pogledu malega prostora, ki je bil na razpolago, se je ureditev notranjih prostorov nad vse posrečilo, kar je zlasti razveseljivo za fantovski odsek, ki je postal največja in najmočnejša blejska družina s širokimi delokrogi. Za zaključek tega praznika blejske prosvete je priredil Fantovski odsek skupaj z dekl. krožkom slavnostno akademijo ob 8. uri zvečer. Dvorana, ki je bila zasedena do zadnjega kotička, je ves večer manifestirala slovensko katoliško miselnost, ki se je oblikovala v posameznih nastopih fantov in deklet z vso mlado silo, ki hoče prostora in uspehov. Od najmlajšega do najstarejšega, od prvega do zadnjega, vse je dihlo enotno in z radostjo v gibih, ki so oblikovali hotenja in hrepenenja mladih src — vse za dosego vzorov slovenskih fantov in deklet. Vse od vrhunskih telovadcev pa do najmanjših, ki jim še nežni gibi oblikujejo telesa in krepijo mišice, se je vzpelo do najpopolnejšega prikaza moči in harmonije telesa in duha, ki diha v vrstah slovenskih fantov zdravo in krepko narodno življenje. »Dvignite Orli« je ob koncu zaorilo po dvorani in se doteknilo src kot najnežnejša misel, ki ni nikdar ugasnila in bo vedno živeła.

TFO

Prosvetne tekme Triglavskega fantovskega okrožja, ki so se vršile 7. maja na Jesenicah, so ponovno izpričale neomajno voljo slovenske katoliške mladine za dograditev naše narodne kulture v vseh smereh, posebno telesno in prosvetno. Živ narodni duh, ki preveva mladino ter jo po samovzgoji tira k vedno večjim in vidnejšim uspehom, ki rastejo kot jasni vzori vsej narodno zavedni mladini, se krepi in oplaja ob vrelcih vernosti, vdanoosti in ljubezni do naroda in njegovih najsvetejših svetinj. Tekmovali so člani in mladci, ki so se z razmeroma ob-

Prvi slovenski delavski tabor v Ljubljani, dne 4. junija 1939.

Spored:

1. Zjutraj ob 6 uri fanfare na gradu in budnica po mestu.

2. Ob prihodu jutranjih vlakov sprejem udeležencev in častnih gostov na glavnem kolodvoru.

3. Takoj nato odhod pred cerkev sv. Jožefa, v kateri bo ob pol 9. uri daroval sv. mašo in imel kratek nagovor dekan teološke fakultete, vseučiliški profesor Andrej Snoj.

4. Po sv. maši ureditev sprevoda ter povorka delavstva po Poljanski cesti, čez Krekov trg mimo škofijskega dvorca in čez trimostovje do hotela »Union«. Častni gostje prisostvujejo povorki na balkonu mestnega poglavarstva.

5. Ob 10 v veliki dvorani hotela »Union« manifestacijsko zborovanje, slovensko in stanovsko zavednega delavstva.

Za uvod v zborovanje zaigra godba državno himno in novo himno ZZD.

Na zborovanju govorijo člani našega pokreta, zastopnik vseh Delavskih zbornic Jugoslavije, člani našega narodnega vodstva (dr. Krek, dr. Natlačen) in predstavnik kr. vlade (predsednik Jugorasa Dr. Cvetkovič).

6. Zborovanje in tabor zaključimo s slovensko narodno himno ter se z novim idealizmom vrnemo nazaj na delo za zmago našega pokreta in naše stanovske misli.

sežno in težko tvarino predstavili sodniškimi zborom. Novost pri letošnjih tekmah je bila, da so tudi mladei tekmovali iz istih prosvetnih panog (narodnostno organizatorična v zvezi s kulturnimi činitelji in katoličanstvo z razliko in odnosi z drugimi verstvi) kot člani. Razveseljivo in za vso mladinsko organizacijo častno je dejstvo, da se ravno mladei najhitreje in najmočneje razvijajo v kleno, značajne in narodno zavedne faute, in to v zavesti, da so sprejeli veliko in odločujočo nalogo, nadomestiti vse ogromne izgube 7letnega prosvetnega in kulturnega zatiranja. Redovne in proste vaje so pokazale, da se odseki prav vestno pripravljajo za drugi mladinski tabor v Mariboru, kjer bo spet nastopila armada Slovenskih fantov. Za zaključek tekmovanja je nastopil naraščaj jeseniškega Fantovskega odseka, ki je s svojimi simboliziranimi vajami z vetrnicami gotovo navdušil. Tudi pri tekmovanju iz prosvetne panoge so ti fantiči krepko in samozavestno odgovarjali, zavedajoč se, da rasejo iz semena velike katoliške skupnosti.

Vse pisarniške in knjigoveške potrebščine v trgovini Krekovega doma

da ga je laže uničil in iztrebil... Morda je zgodovina zgodba o krvavih vojskah: o vojski — maliku, ki mu človeštvo žrtvuje najboljše sinove; morda zgodba o zmagovalcih, ki se kot jastrebi sprehajajo na krvavih bojnih poljanah preko trupel premagancev in ne slišijo joka otrok, žena in mater...

Če je samo to zgodovina, potem Slovenci — hvala Bogu — nimamo zgodovine.

(Dalje prihodnjič.)

Cerkveni vestnik

O obredu svete birme.

V prvih časih krščanstva so birmovali samo apostoli, in sicer tako, da so molili in polagali roke na krščence. Tudi danes birmujejo samo nasledniki apostolov, škofje, in kakor oni, prosijo, da bi sv. Duh prišel nad birmance in polagajo vsakemu roko na glavo. Sveta Cerkev pa je pozneje natančno določila ves obred in dodala nekatere molitve, tako da se sedaj sveta birma izvrši takole:

Škof pristopi k oltarju v belih oblačilih, z mitro in pastirsko palico. Izpred oltarja stoji moli nad birmanci, ki kleče v cerkvi, da bi jim sv. Duh podelil svoje darove.

Nato pri vsakem birmancu pozve za ime (pri sveti birmi namreč dobi vsak novo ime, navadno krstno ime otrovo), mu položi desnico na glavo in ga na čelu prekriža s sveto krizmo z besedami: »Zaznamujem te z znamenjem križa in te potrdim s krizmo zveličanja v imenu Očeta in Sina in svetega Duha«. Medtem drži boter desno roko birmancu na desni rami.

Po maziljenju škof udari vsakega birmanca rahlo po licu in ga pozdravi: Mir s teboj! Udarec naj ga opomni, naj se nikdar ne sramuje, očitno pokazati vero v križanega Jezusa, za katerega mora biti pripravljen sprejeti tudi zasmehovanje in trpljenje.

Takoj nato, preden se krizma zbrise, preveže boter otrokovo čelo z belim trakom. Ko pride birmanec do zakristije, se najprej trak odveže in eden duhovnikov čelo skrbno obriše. Birmanci počakajo, da škof konča maziljenje.

Ko so vsi maziljeni, si škof s krušno sredico otare in umije roke; medtem poje zbor odlomek iz 67. psalma. Ob koncu se škof obrne k oltarju, sklene roke in moli zadnjo prošnjo k sv. Duhu. Medtem vsi kleče, dokler jih škof slovesno ne blagoslovi. Po blagoslovitvi birmanci s škofom skupaj glasno molijo Verujem, Oče naš in Zdrava Marija.

Oznanilo ob priliki birmovanja.

Prezvizišeni g. škof dr. Gregorij Rožman pride na Jesenice v petek 19. maja zvečer. Glede sprejema bodo verniki obveščeni še s priznice. Sprejem bo pred župno cerkvijo pred šmarnično pobožnostjo. Po šmarnicah je pred župniščem podoknica g. knezskofu.

V soboto 20. maja bo nadzorni obisk ljudske in meščanske šole.

V nedeljo 21. maja bo previzišeni birmoval. Birmanci, ki ne hodijo več v šolo, naj se zgledajo v župnem uradu ali pri gg. katehetih, da prejmejo birmanske listke. Sveta birma se bo delila samo v cerkvi. Duhovniki bodo razvrstili birmance tako, da bo stala po ena vrsta v obeh stranskih ladajah, dve vrsti pa po sredini cerkve. Na listni strani se zvrstijo dečki, na evangelijski strani pa deklice.

Botri in botrice peljejo svoje birmance po birmovanju posameznih birmancev skozi zakristijo iz cerkve. V zakristiji sname službujoči duhovnik birmanski trak birmancem. Po končanem birmovanju se da znamenje z zvonom, da se vsi birmanci zbero v cerkvi, kjer prejmejo drugi (zadnji) blagoslov.

Verniki se opozarjajo na red in disciplino ter dostojno vedenje.

Poroka: 7. maja: Koselj Jakob, čevljarji mojster, Gosposvetska cesta 45, in Mivšek Angela, hči pismonoše, Gornji Logatec.

Rojstva: 27. aprila Jožef Frelj, sin delavca Janeza, Pod Mežakljo; 27. aprila Florijan Javorski, sin Marije Javorski, služkinje, Slomškova 14; Valentin Klinar, sin tov. delavca Pavla Klinarja, Plavški rovt; 29. aprila Jožef Jakupovič, hči prodajalca Kazimirja, Kralja Petra cesta; 4. maja Francišek Ksaverij Rihtar, sin žel. uradnika Vladimirja, Gosposvetska cesta 45.

Smrti: 30. aprila Ranzinger Marija, Ilirska c. 2, stara 52 let; 30. aprila Kiršner Rupers, Kralja Petra cesta, star 4 leta; 4. maja Čop Albin, tovarniški delavec, Lampetova 4, star 41 let.

*Varno
naložite svoj
denar!*

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obrestuje vse stare in nove vloge po 4%. Nove vezane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanj garancirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi zadružni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.

Otvoritev nove koč na Mlinci

Triglavska podružnica Slovenskega planinskega društva Dovje-Mojstrana bo odprla 15. tega meseca lani zgrajeno planinsko koč na Mlinci. Pot do koč ni naporna in v dveh urah dosegljiva od Dovjega, Lepa tura za en dan z Dovjega na Mlinco in dalje na Rožco in Jesenice ali obratno. Od koč na vrh Kepe je pičli dve uri hoda, odkoder je zelo lep razgled na Julijske alpe in na Koroško, od tam se moreš vrniti skozi Belco na postajo, kamor dospeš v treh urah.

*Vsi agitirajte za naš list!
Zahtevajte „Na mejah“ v
vseh gostilnah in kavarnah!*

Za elektriko

vse najcenejše in ugodnejše pri

Jože Markež

elektrotehnično podjetje

Jesenice, Murova, tel. 605

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti,
pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti,
se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, morapriti

v Katakombe

Belo namizno
vino din 10 — liter